

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum cum bigamo liceat dispensare? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

& iterum erant ad hoc ordinata, non autem baptis-
mus ad hoc ordinatur.

ARTIC. V.

279

Utrum cum bigamo liceat dispensare?

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod cum bigamo non liceat dispensare. Quia Extra de bigamis dicitur, Cum clericis, qui in quantum in ipsis fuit, secundas sibi mulieres coniunxerunt matrimonialiter, tamquam cum bigamis non licet dispensare.

¶ 2 Præterea, Contra ius diuinum non licet dispensare. Sed omnia quæ in Canone dicuntur, ad ius diuinum pertinent, Cum ergo Apostolus in scriptura Canonica dicat *, Oportet Episcopum non nisi unius uxoris virum esse, videtur quod in hoc non possit dispensari.

1. Tim. 3.

¶ 3 Præterea, Nullus potest dispensare in his quæ sunt de necessitate sacramenti. Sed non esse irregularem, est de necessitate sacramenti ordinis: cum significatio quæ est sacramento essentialis, desit in eo qui est irregularis. Ergo non potest in hoc dispensari.

¶ 4 Præterea, Hoc quod rationabiliter factum est, non potest rationabiliter mutari. Si ergo potest rationabiliter dispensari cum bigamo, irrationabiliter est ei adiuncta irregularitas, quod est inconueniens.

SED contra est, quod Lucius Papa dispensauit cum Episcopo Panormitano, qui erat bigamus.

¶ Præterea, Martinus Papa dicit, Lector si viduam uxorem accipiat, in lectoratu permaneat; si necessitas fuerit, subdiaconus fiat: nihil autem supra. Similiter si bigamus fuerit, Ergo ad minus vsque ad subdiaconatum cum eo dispensari potest.

RESPONDEO dicendum, quod bigamia non est adiuncta irregularitas de iure naturali, sed de iure positivo: nec iterum est de essentialibus ordinis, quod aliquis non sit bigamus: quod patet ex hoc, quod si aliquis bigamus ad ordines accedat, characterem accipit. Et ideo Papa potest dispensare in tali irregularitate.

¶ ita refert glos in decret.

d. 14 ca

Lector.

* refertur in decret. d. 14

ca. Lector.

itate totaliter: sed Episcopus, quantum ad minores ordines. Et quidam dicunt, quod etiam quantum ad maiores, in illis qui volunt Deo in religione seruire; propter vitandum religiosorum discursum.

Ad primum ergo dicendum, quod per illam Decr. ostenditur eadem esse difficultas dispensandi in illis, qui de facto cum pluribus contraxerunt, ac si de iure contraxissent, non quod subtrahatur simpliciter potestas Papæ dispensandi in talibus.

Ad secundum dicendum, quod hoc est verum, quantum ad ea quæ sunt de iure naturali, & quantum ad ea quæ sunt de necessitate sacramentorū & fidei. Sed in alijs, quæ sunt de institutione Apostolorum, cum Ecclesia habeat nunc eandem potestatem statuendi & destituendi, quam tunc habuerit, potest per eum qui primatum tenet in Ecclesia, dispensari.

Ad tertium dicendum, quod non quælibet significatio est de essentia sacramenti, sed tantum illa quæ pertinet ad officium sacramenti: & talis non tollitur per irregularitatem.

*Si esse
Etum.*

Ad quartum dicendum, quod in particularibus non potest inueniri ratio, quæ omnibus comperat æqualiter, propter eorum diuersitatem. Et ideo quod vniuersaliter statutum est rationabiliter, consideratis his quæ in pluribus accidunt, potest etiam per dispensationem rationabiliter remoueri in aliquo casu determinato.

QVÆST. LXVII.

De libello repudij, in septem articulos diuisa.

¶ Eiusde considerandum est de libello repudij.

- D** ¶ Circa quod quaruntur septem.
- ¶ Primo, vtrum inseparabilitas matrimonij sit de lege naturæ?
 - ¶ Secundo, vtrum repudiare vxorem possit esse licitum per dispensationem?
 - ¶ Tertio, vtrum sub lege Moyfi fuerit licitum?
 - ¶ Quarto, vtrum liceat vxori repudiatæ alium virum accipere?

¶ Quinto